

[Dræbye]

i og med, at situationen er den, at skulle kommunen lave en fejl, er det også kommunens ansvar. Derfor var der såmænd ikke nogen grund til at citere ministerens svar til boligudvalget, for det er klart, at siger man, at vejret er godt i dag, anfægter det ikke denne argumentation; det drejer sig simpelt hen ikke om det, og det gør skatteministerens argument over for boligudvalget i det svar, der er afgivet på bilag 86, heller ikke. Derfor er der såmænd ikke nogen grund til at kommentere det. Det, skatteministeren siger, er, at hvis arbejdsgiveren ikke imødekommer en sådan opfordring, er han underkastet strafansvar, og det er lige så selvfølgelig, som loven er formulert, og det er der jo ikke nogen grund til at bestride; det kan enhver læse sig til i § 73 i kildeskatteloven.

Jeg kan altså konstatere, at skatteministeren ikke er til sinds at følge den argumentation, som vi har fremført både under samrådene i udvalget og i vores korte betækningsbidrag. På den baggrund skal jeg oplyse skatteministeren og folketinget om, at vi vil fremsætte forslag til folketingsbeslutning om, at man helt ændrer denne praksis inden for skatteområdet, sådan at man overalt lader være med at oplyse om, af hvilken art den offentlige fordring er ved tilbageholdelse af løn hos arbejdsgiver. Vi er enige med den, der under drøftelserne i boligudvalget om dette har hævdet, at en sådan lovgivning ikke kan forberedes i boligudvalget, og derfor har vi ikke forsøgt at få ændret praksis ved hjælp af boligudvalgets betænkning til i dag, men konsekvensen må så være, at folketinget får lejlighed til at behandle et forslag om en samlet ændring af praksis, og det vil folketinget få.

Wilhelm (VS):

Nu synes jeg, den radikale ordfører begynder at rode lidt i tingene. Én ting er, hvad der i forbindelse med registrering kan være politisk følsomt, og det var det, der fornuftigvis var de radikales udgangspunkt i denne sag og også i høj grad er vores – at give politiske aktivitetsoplysninger til arbejdsgiverne, er en ganske særligt betænkelig ting – noget andet er, som den radikale ordfører nu tæler om, ting, der i almindelighed kan virke krænkende. Jeg ville tro, at enhver form for løntilbageholdelse efter krav fra offentlig

myndighed på sin vis virker krænkende, og så er det spørgsmålet, om man i den henseende kommer så meget længere – jeg mener ikke, man gør det – ved at gøre det til én stor gryde, hvor det bliver arbejdsgiverens gæsteri, om tilbageholdelsen nu skyldes underholdsbidrag, skatterestancer, bøder, som vi jo hører i besvarelserne at man også er ude på at bringe ind under løntilbageholdelse, f. eks. bøder for skattesvig, eller hvad det nu kan være, eller huslejerestancer som led i det, boligministeren kalder politiske aktioner.

Er det mindre krænkende at blive så at sige anonymt løntilbageholdt på sin gerning, sådan at arbejdsgiveren frivilligt og frit kan gætte, hvad de pågældende har gjort sig skyldig i i statens øjne? Hvis man vil undgå krænkelse, hr. Dræbye, er der kun én vej her, og det er at begrænse statens og det offentliges muligheder for løntilbageholdelse overhovedet mest muligt. Der er ingen anden vej, for de er alle sammen krænkende.

Så til sidst et spørgsmål: nu siger de radikale, at de vil søge dette problem løst ved at komme med et beslutningsforslag om, at man ikke skal opgive grundene til løntilbageholdelse. Det beslutningsforslag vil aldrig nogen sinde kunne blive færdigbehandlet, før de radikale om et par dage skal tage stilling til dette lovforslag. Hvad er den radikale stilling til lønindeholdelse for huslejeaktioner? Hvad er de radikales stilling i den foreliggende situation, hvor skatteministeren tre gange i udvalget og nu skriftligt i et bilag til betænkningen har sagt, at praksis er, at årsagerne til løntilbageholdelsen bliver oplyst til arbejdsgiveren? Det kan man ikke smygge sig uden om ved at tale om, at man kommer med et beslutningsforslag om noget helt andet.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Som hr. Wilhelm rigtigt konstaterede, kan vi ikke smygge os uden om det. Det vil blive klarlagt ved tredje behandling. Det er ganske åbenbart for enhver.

Hermed sluttede forhandlingen,

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1–7, § 1, således ændret, og § 2